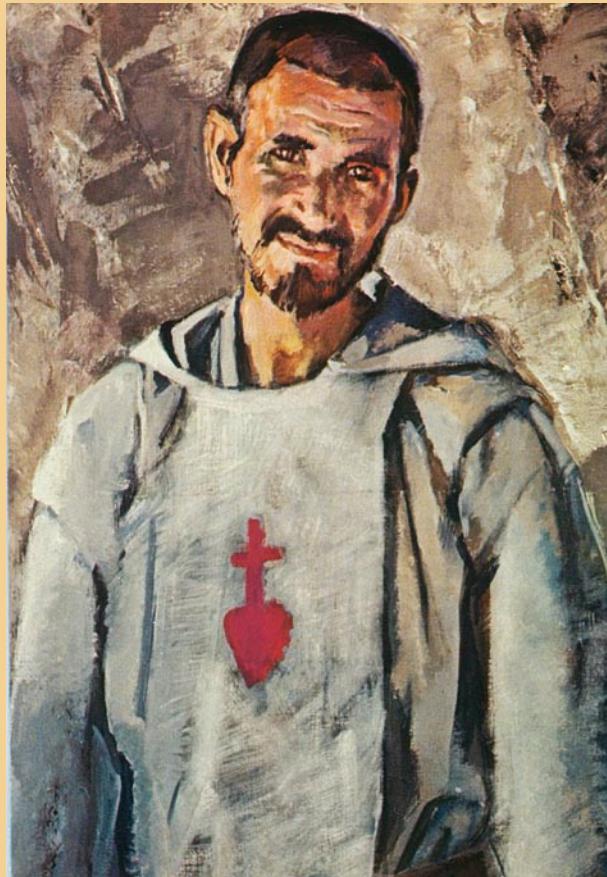

CAPELLA DEL BEAT CARLES DE FOUCAULD

I LA SEU PER A CELEBRAR EL SAGRAMENT DE LA PENITÈNCIA
A L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANTA MARIA DE TARRÉS
ARQUEBISBAT DE TARRAGONA
INAUGURADA EL 12 D'AGOST DE 2007
PER L'ARQUEBISBE DE TARRAGONA DR. JAUME PUJOL BALCELLS

PRESENTACIÓ

Teniu a les mans, com una ajuda per a la pregària, aquest llibret explicatiu de la nova capella dedicada al beat Carles de Foucauld, a l'església parroquial de Santa Maria de Tarrés. L'Església presenta les imatges als fidels perquè elevin el seu esperit i el seu cor a Déu.

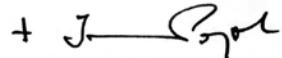
És escaient que a la parròquia de Tarrés hi hagi aquesta capella, perquè ja fa molts anys que la Comunitat de Jesús hi és present caminant amb llaços d'amistat i de comunió junt amb la comunitat parroquial, formant així l'única comunitat de l'Església. I també és escaient perquè a Tarrés hi té la seu l'Associació Família de Foucauld a Espanya. L'Arquebisbat de Tarragona està content i joiós d'acollir aquesta associació.

El beat Carles de Foucauld és un gran creient del nostre temps, perquè enmig dels crits i sorolls de la societat actual i dels falsos salvadors ens porta el missatge clar i senzill de l'evangeli. Ell mateix va experimentar la buidor d'aquestes coses falses i caduques i va descobrir després l'amor de Crist. Per això és molt escaient que a la seva capella hi hagi la seu per a la celebració del sagrament de la penitència, del perdó, de la reconciliació. Ell va experimentar l'alegria del perdó i de l'amor en aquest sagrament. Aquesta seu ens serà una crida permanent a la conversió.

Carles de Foucauld va ser un adorador humil de l'eucaristia en la solitud. Encara que moltes vegades la va haver de celebrar sol, no n'estava, de sol, perquè estava en comunió amb tota l'Església del cel i de la terra. Passava llargues hores d'adoració silenciosa davant Jesús Sagratament reservat en aquell senzill sagrari de la seva capella. Era una adoració silenciosa plena de tendresa i d'amor. Amb l'eucaristia ho tenia tot perquè «havia escollit la millor part». Aquesta adoració no el va tancar en si mateix sinó que el va obrir a tots, especialment als més pobres, en els quals va veure el rostre de Jesús.

La capella, que està relativament a prop del tabernacle on es reserva l'eucaristia, és una invitació per adorar, com ho feia Carles de Foucauld, Jesús en el Santíssim Sagrament. I així prolonguem l'esperit d'adoració i d'amor que fem en la celebració de la missa.

Agraïm a l'escultor Antonio Oteiza, prevere caputxí, que hagi realitzat el relleu del beat fent-nos veure la bellesa que sempre ve de Déu. A tots una salutació i una afectuosa benedicció,

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat
Tarragona, juliol de 2007

PARE
S'ha de fer tot el que
és possible per a que
els fills dels pobles
de l'Amèrica Llatina
tenguin accés a la
formació professional
que els permeti d'integrar
el seu entorn social.
El seu treball professional
deve ser una forma
de contribuir al benestar
de la seva comunitat.
Per això, els estudiants
de l'escola han de ser
formats en valors
que els permetin de
construir un futur
més prometedor.

PRÓLOGO

Llenos de alegría y reconocimiento queremos agradecer al autor de la obra por el arte y el acierto en su trabajo, a la Parroquia y al pueblo de Tarrés por la acogida que a lo largo de tantos años nos ha dado y que ahora manifiesta haciendo en su iglesia parroquial una capilla dedicada al hermano Carlos. También agradecemos a la Comunidad de Jesús el haber apoyado la iniciativa y llevarla a buen término.

En esta capilla Carlos de Foucauld nos continuará recordando que vale la pena seguir a Jesús y que hace falta hacerlo de una forma sencilla, desde la amistad, la acogida mutua y el reencuentro por encima de las diferencias. El espacio para la celebración del sacramento de la penitencia situado a los pies de su relieve nos recuerda que el desierto donde él vivió es un lugar propicio para escuchar la llamada de Jesús a la reconciliación y a pedir perdón.

La Asociación Familia Carlos de Foucauld en España recientemente constituida con sede en Tarrés y formada por todos los grupos, fraternidades y comunidades que se inspiran en su espiritualidad, quiere ser un signo del espíritu abierto y universal que el hermano Carlos vivió. Que él nos ayude y acompañe. Y que siempre seamos fieles a las propuestas que con su vida nos ha hecho a todos nosotros y a toda la Iglesia universal.

¡Gracias a todos! Que cuando vengamos a Tarrés, lugar cada vez más familiar para toda la Familia Carlos de Foucauld, podamos sentirnos como en casa y rehacer las fuerzas para seguir el reto de trabajar por el Reino de Dios en nuestro mundo, desde la pequeñez, estando al lado de los pobres y poder «gritar el Evangelio con toda nuestra vida», como al hermano Carlos le gustaba decir.

Rosaura de Jesús
Asociación Familia Carlos de Foucauld en España

ADEIZA TARRES VI 2006

Carlos P. Escalante

ANOTACIONES

A esta nuestra distancia en el tiempo, la figura de Carlos de Foucauld se agranda, se nos enriquece de Evangelio, se monumentaliza desde la pequeñez y lo oculto que él tanto quiso para su particular existencia.

Será por eso que la figuración en la que le quisimos representar, se nos aparezca ascendente, pies grandes, en las arenas del desierto, y el corazón en lo alto, rojo, visible su amor para todo hombre.

Abajo algunas escenas de su vida, en cerámica, de una misma arcilla que él también trabajó con sus manos, cálida, muy cálida, que tan bien conoció y la sintió en su caminar.

Supo de la existencia de Dios y desde aquel día su entrega fue total, y el misterio del desierto se hizo para Foucauld presencia de Dios, en perseverante soledad pero siempre en compañía del Espíritu.

Soledad, sin compañías en sus días, las semillas que sembraba, las de tanto Evangelio, parece que no crecía en aquellas arenas, pero hoy su palabra y su vida se ha transformado en muy fecunda, y crecen las fraternidades, las Comunidades, porque él se nos presenta como el hombre cristiano, universal, sin ataduras ajena a la grandiosa libertad del Evangelio.

Antonio Oteiza

PARE.
en que el Salvador nació,
fue en la villa de Belén,
sobre un pesebre,
el don de los pastores.
Esté dispuesto a lo
que ocurre todo,
per la gracia de su voluntad
y paciencia en su
trabajo de sus creaciones
no oculta en su PARE.
El creará lo que quiera,
lo dará con su amor,
de su ver se complace,
porque f' asturio
y necesitado ignorar no,
pasar mal a los tuyos más
que medida,
con una infinita confianza
que tu es el gran PARE.
Amén.

VUIT RELLEUS PER A PREGAR AMB
CARLES DE FOUCAULD

OCHO RELIEVES PARA REZAR CON
CARLOS DE FOUCAULD

HUIT RELIEFS POUR PRIER AVEC
CHARLES DE FOUCAULD

LA CONVERSIÓ

«*He comprès que mai no podria fer d'altra manera que viure només per a Ell.*»

(14 d'agost de 1901)

Allò que és primer, des de la seva conversió fins a la fi de la seva vida, és l'absoluta fidelitat, sense tornar enrere, a l'amor apassionat que professa a Jesús. Carles tenia un cor capaç d'estimar fins a l'extrem. Tan bon punt, per la gràcia, s'ha posat en presència del misteri de Déu que viu en Jesucrist, s'abrusa d'amor per Ell.

LA CONVERSIÓN

«*Me di cuenta de que no podía hacer otra cosa que vivir únicamente para Él.*»

(14 de agosto de 1901)

Lo prioritario, desde su conversión hasta el final de su vida, es la fidelidad absoluta, y sin interrupción, al amor apasionado que tiene a Jesús. Carlos tuvo la suerte de tener un corazón capaz de amar hasta el extremo. Desde que se sitúa, por la acción de la gracia, en presencia del misterio de Dios encarnado en Jesucristo, arde en amor a Él.

LA CONVERSION

J'ai compris que je ne pouvais faire autrement que de ne vivre que pour Lui.

(14 août 1901)

Ce qui est premier, depuis sa conversion jusqu'à la fin de sa vie, c'est la fidélité absolue, et sans aucune interruption, à l'amour passionné qu'il donne à Jésus. Charles avait la chance d'avoir un cœur capable d'aimer jusqu'à l'extrême. Dès que par action de la grâce il est mis en présence du mystère de Dieu incarné en Jésus-Christ, il brûle en amour pour lui.

ADMIRA LA RELIGIOSITAT MUSULMANA

En el seu viatge al Marroc Déu l'agafà per la paraula, permetent que fos colpit per l'impacte dels creients de l'Islam:

«L'Islam ha produït en mi un capgirament... la visió d'aquesta fe, d'aquestes ànimes que viuen contínuament en presència de Déu, m'ha fet percebre quelcom que és més gran i més verdader que les tasques humanes: "Ad maiora nati sumus" (Hem nascut per a coses més altes).»

ADMIRA LA RELIGIOSIDAD MUSULMANA

En su viaje a Marruecos Dios le había tomado la palabra, dejando que fuese afectado por el impacto de los creyentes del Islam:

«El Islam produjo en mí una profunda convulsión... la visión de esta fe, de estas almas que viven en continua presencia de Dios, me dejó entrever algo de mayor envergadura y más verdadero que las ocupaciones mundanas: "Ad maiora nati sumus" (Nacimos para cosas más elevadas)...»

ADMIRE LA RELIGIOSITÉ MUSULMANE

Dans son voyage au Maroc Dieu l'avait pris le mot en lui permettant d'être touché par l'impact des croyants de l'Islam :

«L'Islam a produit en moi un profond bouleversement...la vision de cette foi, de ces âmes vivant dans la continue présence de Dieu, m'a fait entrevoir quelque chose de plus grand et de plus vrai que les occupations mondaines : "Ad maiora nati sumus" (nous sommes nés pour des choses plus hautes)...»

TRADUEIX L'EVANGELI A L'ÀRAB I AL TARGUI

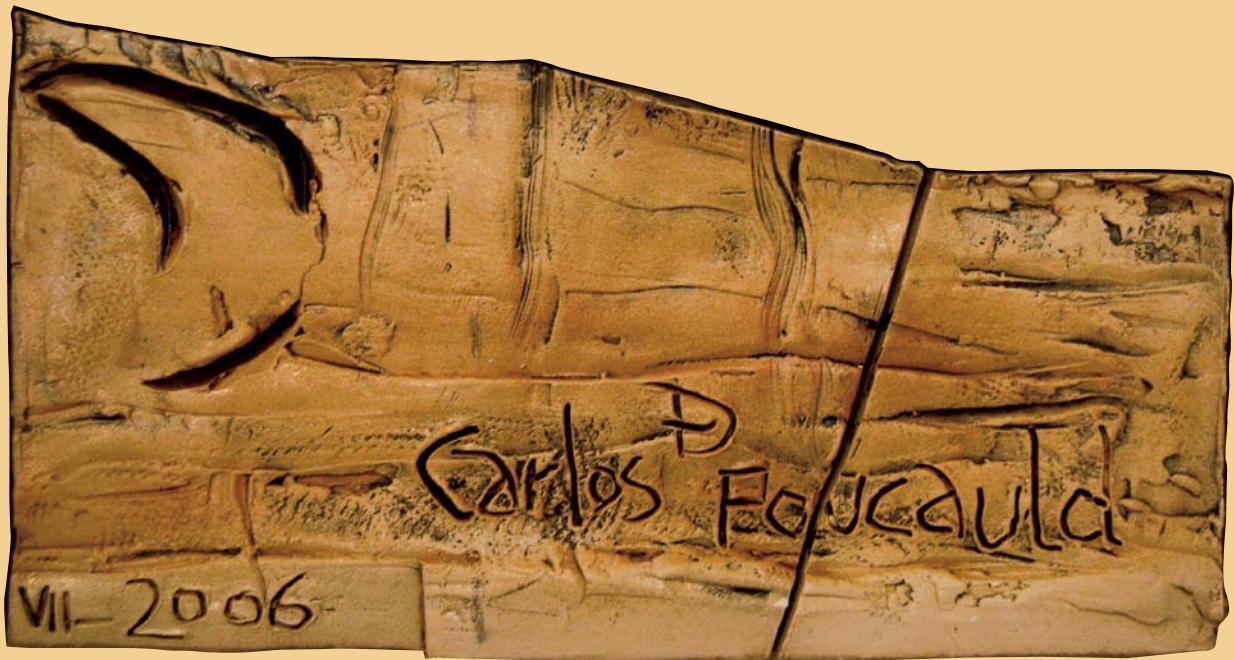
Carles vol veure Jesús en tothom... Aquest desig el condueix a actituds concretes, com: voler «esdevenir home del país», parlar amb els Tuaregs en llur llengua, participar en el seu estil de vida i els seus costums; desitja el seu progrés en una millora material i moral... *«essent bondadós i fraternalment afectuós amb tothom, fent-los tots els serveis possibles, tractant tothom amb afecte i essent un tendre germà per a tots...»*

TRADUCE EL EVANGELIO AL ÁRABE Y AL TARGUI

Carlos quiere ver a Jesús en todo ser humano... Este deseo le conduce a actitudes concretas: quiere «llegar a ser del país», hablar con los Tuareg en su lengua, compartir su estilo de vida y sus costumbres, desea que progresen en bienestar material y moral... *«teniendo para con todos bondad y afecto fraternal, sirviéndoles en todo lo posible, entrando en contacto afectuoso, siendo un tierno hermano para con todos...»*

TRADUIT L'EVANGILE AU ARABE ET AU TARGUI

Charles veut voir en tout humain Jésus, tout homme étant une présence de Jésus aussi vraie que sa Présence réelle dans l'Eucharistie. Ce désir le conduit à des attitudes concrètes : il veut « devenir du pays », parlant avec les Touaregs dans leur langue, participant à leur style de vie et à leurs coutumes, souhaitant leur progrès dans un mieux-être matériel et moral. *« en ayant avec tous bonté et affection fraternelle, en rendant tous les services possibles, en prenant un contact affectueux, en étant un frère tendre pour tous...»*

Carlos Foucault

VII-2006

LA NIT DEL DESERT

«Continuaré al Sàhara la vida oculta de Jesús de Natzaret, no per a predicar, sinó per viure la solitud, la pobresa, l'humil treball de Jesús.» (abril 1904)

Passa llargs moments llegint i meditant l'Evangeli, on troba paraules i exemples de Jesús a qui vol imitar i seguir per amor. També passa llargues estones davant del Santíssim Sagratament, on la seva fe li diu que Jesús és present amb tot el seu poder de salvació per al món.

LA NOCHE DEL DESIERTO

«Continuar en el Sáhara la vida oculta de Jesús en Nazaret, no para predicar sino para vivir en la soledad, la pobreza, el trabajo humilde de Jesús.» (abril, 1904)

Pasa largos momentos leyendo y meditando el Evangelio, donde encuentra las palabras y los ejemplos de Jesús a quien quiere imitar y seguir por amor. También pasó largos ratos ante el Santísimo Sacramento, donde su fe le dice que Jesús está presente con toda su fuerza salvadora para el mundo.

LA NUIT DU DESERT

«Continuer au Sahara la vie cachée de Jésus à Nazareth, non pour prêcher mais pour vivre dans la solitude, la pauvreté, l'humble travail de Jésus.» (avril 1904)

Il a passé de longs moments à lire et à méditer l'Evangile où il retrouve les paroles et les exemples de Jésus qu'il veut imiter et suivre par amour. Il a aussi passé de longs moments devant le St Sacrement où sa foi lui dit que Jésus est présent avec toute sa puissance de salut pour le monde.

L'EUCARISTIA I ELS POBRES

«Una caritat fraterna i universal, que comparteix fins a l'últim bocí de pa amb el pobre, l'hoste, el desconegut que s'hi presenta.» (23 de juny de 1901)

Si adora Jesús a l'Eucaristia, també el contempla en els pobres amb els quals Déu s'ha identificat en Jesús. Es posa fraternalment al servei d'aquests «petits» dels quals en parla Jesús.

LA EUCARISTÍA Y LOS POBRES

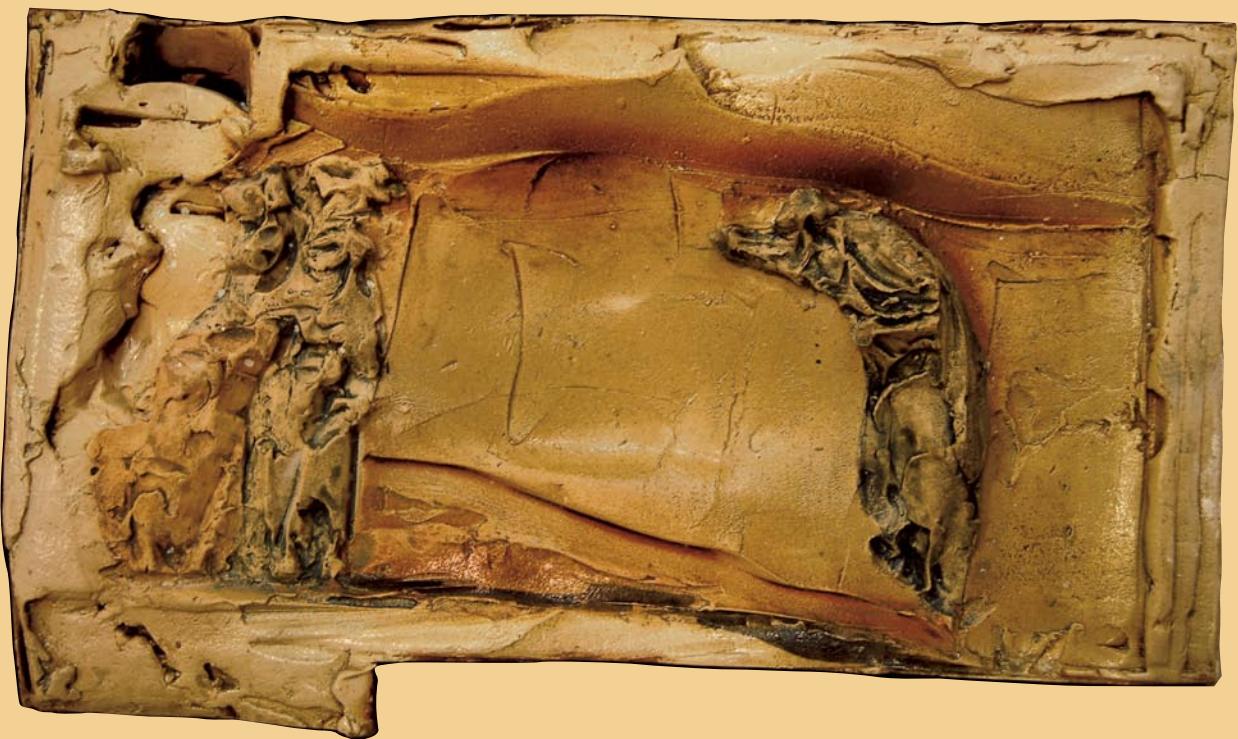
«Una caridad fraternal y universal que comparte hasta el último bocado de pan con cualquier pobre, cualquier huésped, cualquier desconocido que se presente.» (23 de junio de 1901)

Si adora a Jesús presente en la Eucaristía, lo contempla también en los pobres con los que Dios en Jesús de Nazaret se identifica. Se pone fraternalmente al servicio de estos «pequeños» de los cuales habla Jesús.

L'EUCHARISTIE ET LES PAUVRES

Une charité fraternelle et universelle partageant jusqu'à la dernière bouchée de pain avec tout pauvre, tout hôte, tout inconnu se présentant (23 juin 1901)

S'il adore Jésus présent dans l'Eucharistie, il le contemple aussi dans les pauvres auxquels Dieu en Jésus de Nazareth s'est identifié. Il se met fraternellement au service de ces « petits » dont parle Jésus.

EL GERMÀ UNIVERSAL

Es tracta del treball preparatori a l'evangelització: crear confiança, amistat, apaivagament, germanor... (17 de juny de 1904)

Imagina una xarxa fraternal de tota persona batejada: sacerdots, religiosos, religioses, laics, que serien els voluntaris per a una vida senzilla segons l'Evangeli, i per a fer-se càrrec dels «més abandonats». Desitja, per a cadascuna i cadascun d'aquests voluntaris de l'Amor, un cor de «germà universal», com Jesús.

EL HERMANO UNIVERSAL

«Es el trabajo que prepara la evangelización: crear la confianza, la amistad, el apaciguamiento, la fraternidad...» (17 de junio de 1904)

Imagina incluso una red fraternal de todos los bautizados: sacerdotes, religiosos, religiosas, laicos, que serían voluntarios de una vida sencilla según el Evangelio, y para hacerse cargo responsablemente de los «más abandonados». Anhela para todos estos voluntarios del Amor un corazón de «hermano universal», como Jesús.

LE FRÈRE UNIVERSEL

C'est le travail préparatoire à l'évangélisation, la mise en confiance, en amitié, apprivoisement, fraternisation... (17 juin 1904)

Il imagine même un réseau fraternel de tous les baptisés : des prêtres, des religieux, des religieuses, des laïcs, qui seraient volontaires pour une vie simple selon l'Evangile, et pour une prise en charge responsable des « plus délaissés ». Il souhaite à chacune et à chacun de ces volontaires de l'Amour d'avoir un cœur de « frère universel » comme Jésus.

VIU ENTRE ELS TUAREGS PREGANT I TREBALLANT MANUALMENT

«*Hauria, doncs, d'imitar la vida amagada de l'humil i pobre treballador de Nazaret.*»

(14 d'agost de 1901)

Ensenya les dones a fer punt, fa arribar llavors per als hortets de Tamanrasset.... Amb les seves disposicions interiors, no ens estranyem pas que hagi estat atret per la vida de Nazaret: Jesús s'havia manifestat en el fet de tenir en compte, totalment i lúcidament, el que era ordinari, diari, humà, real.

VIVE ENTRE LOS TUAREGS REZANDO Y CON UN TRABAJO MANUAL

«*Así pues, debía imitar la vida oculta del humilde y pobre obrero de Nazaret.*»

(14 de agosto de 1901)

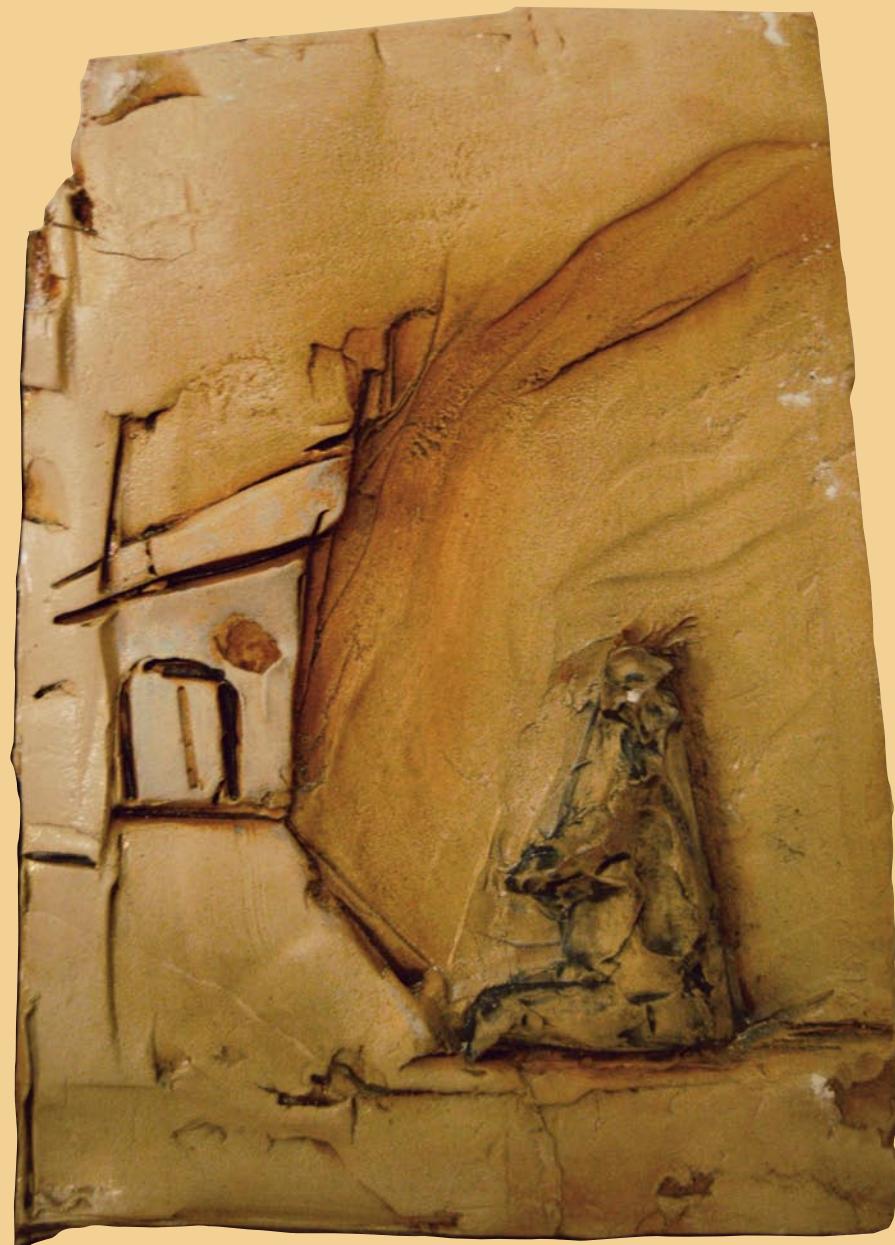
Enseña a las mujeres a hacer punto, proporciona semillas para los huertos de Tamanrasset... Con estas disposiciones interiores, uno no se asombra de su atracción por la vida de Nazaret: en ella Jesús se había señalado por la consideración, total y lúcida, de lo ordinario, lo diario, lo humano, lo real.

IL VIT ENTRE LES TOUAREGS EN PRIANT ET AVEC UN TRAVAIL MANUEL

Je devais donc imiter la vie cachée de l'humble et pauvre ouvrier de Nazareth.

(14 août 1901)

Il enseigne aux femmes à tricoter, il fait venir des semences pour les jardins de Tamanrasset... Avec ces prédispositions intérieures, on ne s'étonne pas qu'il ait été attiré par la vie de Nazareth : Jésus s'y était signalé par la prise en compte, totale et lucide, de l'ordinaire, du quotidien, de l'humain, du réel.

LA MORT DE CARLES DE FOUCAULD

«*Si el gra de blat caigut a terra no mor, queda tot sol; si mor, porta molt de fruit. No estic mort, per tant, estic sol... Pregueu per la meva conversió a fi que, en morir, doni fruit*» (a Suzanne Perret).

A Tamanrasset és sorprès per un escamot de rebels la tarda de l'1 de desembre de 1916; és agafat en una emboscada i lligat, mentre pillardejaven la seva casa. El jove de quinze anys que el vigilava, enfollit per la sobtada arribada de dos soldats, li dispara a boca de canó.

LA MUERTE DE CARLOS DE FOUCAULD

«*Si el grano de trigo caído en tierra no muere, se queda solo; si muere, da mucho fruto; yo no he muerto, así que estoy solo... Pida por mi conversión para que, muriendo, dé fruto*» (a Suzanne Perret).

En Tamanrasset lo sorprende un grupo de rebeldes la tarde del día 1 de diciembre de 1916. Capturado en una emboscada, lo atan mientras saquean su residencia. El muchacho de quince años que lo vigila, asustado por la llegada súbita de dos soldados, dispara contra él a quemarropa.

LA MORT DE CHARLES DE FOUCAULD

«*Quand le grain de blé tombé en terre ne meurt pas, il reste seul, s'il meurt, il porte beaucoup de fruits; je ne suis pas mort, aussi je suis seul... Priez pour ma conversion afin que mourant, je porte du fruit.*» (à Suzanne Perret)

A Tamanrasset il est surpris par un groupe de rebelles au soir du 1er décembre 1916, saisi dans un guet-apens, et ligoté pendant qu'on pille sa demeure. Son jeune gardien de 15 ans paniqué par l'arrivée soudaine de deux soldats tire sur lui à bout portant.

PREGÀRIA D'ABANDÓ

Pare,
m'abandono a Tu
fes de mi el que vulguis.
El que facis de mi,
te'n dono gràcies.
Estic disposat a tot,
ho accepto tot.
Mentre la teva voluntat
es faci en mi
i en totes les teves criatures,
no desitjo altra cosa, Déu meu.

Poso la meva vida
a les teves mans
te la dono, Déu meu,
amb tot l'amor del meu cor,
perquè t'estimo,
i és per a mi
una necessitat d'amor,
el donar-me, el lliurar-me
a les teves mans sense mesura,
amb infinita confiança
perquè Tu ets el meu Pare.

fr. Charles de Foucauld

Carles de Foucauld
beatificat a Roma el 13-11-2005

Relleu Carles de Foucauld: Antonio Oteiza

Pintura mural: Quico Montserrat

Fotografies: Joan Prats

Ceràmica de la pregària d'abandó: Monestir de Sant Benet de Montserrat

Pintura de la portada: Piccole Sorelle di Gesù

Dibuix Carles de Foucauld: Oriol M. Diví OSB

Edita: Parròquia de Santa Maria de Tarrés i Comunitat de Jesús

